

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452-9165

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ЈУЛ 2013.
ГОДИНА XXVI, БРОЈ 3557

ОТКУД НИКОЛИЋ У ТРЕБИЊУ

ДОШАО У ХЕРЦЕГОВИНУ ДА ПРЕБРОЈИ БОСАНЦЕ

Пошто је упрскао својом изјавом да су „сви који живе у БиХ Босанци“, Томислав Николић је у Требињу покушао да поправи свој нарушени имиџ и врати гласове које је својим лупетањем неповратно изгубио.

Ипак, да не би све прошло по сценарију који му је осмислио медијски маг Александар Вучић, а спроводио градоначелник Требиња Славко Вучуревић, побринули су се српски радикали Херцеговине који су јавно изразили свој протест против оваквог предсједника Србије који у српски народ уноси опасне, злонамјерне и крајње увредљиве подјеле.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Понижавајући Србе у Републици Српској Томислав Николић је испунио први услов за улазак у Европску унију. Доласком у Требиње показао је толику количину лицемјерности да је сад кристално јасно да за Србе са Косова и Метохије нема никакве наде

КОЛИКО ЈЕ ЗАСЛУЖИО ФАКУЛТЕТСКУ ДИПЛОМУ ТОЛИКО ЈЕ ЗАСЛУЖАН ГРАЂАНИН ТРЕБИЊА

Да је Томислав Николић говорио да су Срби Републике Српске Босанци, на изборима у Србији не би прешао ни цензус.

Изгледа да је Николић добио задатак да нас утопи у унитарну БиХ, баш као што је то покушавала Аустроугарска монархија.

Није само ова изјава Томи-
слава Николића, дата
БХТ1 телевизији, била
разлог за демонстрације српских
радикала у Требињу, него његова
укупна издајничка политика, ње-
гова издаја од оног тренутка када
је преварио председника Српске
радикалне странке др Војислава
Шешеља, па све до продаје Косова
и Метохије. Истина, наш протест је
остао у сјенци игнорисања Нико-
лићеве посјете од стране свештен-
ства и великодостојника Српске
православне цркве, али и због кла-
сичне медијске блокаде којој је из-
ложена Српска радикална странка.

Тако, на примјер, бањалучке
„Независне“ ни једним словом не
спомињу окупљање чланова наше
странке, али из њиховог писања се
ипак да наслутити да није све про-
текло како су то замислили Нико-
лић, Вучић и Вучуревић: „Зани-
мљиво је да се председник Нико-
лић није сусрео ни са једним од цр-
квених великодостојника у Треби-
њу, иако је обишао и манастир Хер-
цеговачку Грачаницу, али је још за-
нимљивије да се овим градом кре-
тао уз огромне мјере обезбјеђења“.

Како је тог дана било у Требињу,
те откуд и зашто обезбјеђење, не-
што мало је јасније из извјештаја
„Курира“: „На Тргу слободе у центру
Требиња окупила се група пристали-
ца Српске радикалне странке „Др
Војислав Шешељ“, који су носили
транспарент дуг два метра и широк
један метар на којем је писало „Из-
дао си Воју, сад издајеш земљу своју“.

Нешто више простора дао нам је
„Данас“: „Из требињске полиције је
потврђено да је полиција спријечи-
ла окупљање присталица Српске
радикалне странке „Др Војислав
Шешељ“ на Црквини изнад Треби-
ња, у вријеме када је манастир Хер-
цеговачка Грачаница посјетио
председник Николић.“

Група радикала претходно се
појавила на градском тргу у центру
Требиња, гдје се Николић обратио
грађанима. Они су скандирали „Ко-
сово је Србија“ и „Идемо на Косово“
и носили транспарент „Издао си
Воју, сад издајеш земљу своју“.

Наравно да ови скромни редови
нису довољни да шира јавност
схвати шта се тог дана догодило у
Требињу, а нарочито колико се на-

ша акција одразила на издајника
Томислава Николића.

Требињска полиција као Титова милиција

Увертира за наш протест оди-
грала се неколико дана раније, да-
леко од очију јавности, а све по
уходаном сценарију овдашње по-
лиције и њених налогодаваца. Од-
мах пошто је председница Оп-
штинског одбора Српске радикал-
не странке „Др Војислав Шешељ“
Требиња, Мира Бошковић-Делић,
уредно у полицијској управи, како
закон налаже, пријавила одржава-
ње нашег протестног скупа, по њу
је послата полицијска патрола ко-
ја јој је уручила позив за инфор-
мативни разговор, те је истим поли-

цијским возилом и одведена на тај разговор.

Нешто послје Мире Бошковић-Делић, председник Општинског одбора Српске радикалне странке „Др Војислав Шешељ“ Билећа, Дражен Дунђер, такође је позван на информативни разговор у полицијску станицу у Билећи. Затим је по истом систему приведен и председник Општинског одбора Српске радикалне странке „Др Војислав Шешељ“ Гацко, Предраг Шупић, а иста судбина задесила је и Драгана Ристића из Невесиња.

Дакле, полиција је поступила потпуно исто као и милиција када би у госте стизао „највећи син свих наших народа и народности“ – склањали би са улица све потенцијално незгодне грађане, прије свих опозиционаре који су неким чудом преживјели његове Голе отоке и многобројне друге чистке. Данас је разлика само у предзнаку, у томе што је у питању долазак највећег издајника нашег народа. Кад се знају све ове чињенице, да су наши чланови застрашивани привођењем функционера, те да нам је забрањено окупљање, можемо се сложити да је податак из већине новина прилично прецизан, да је само једна група српских радикала учествовала на протесту. Једноставно, само група од тридесетак наших чланова успјела је да се окупи у Требињу и изрази своје незадовољство посјетом коју је од Славка Вучуревића наручио Николићев маркетиншки штаб. Није ту крај приче, имали смо намјеру да свој став понављамо на сваком кораку Николићеве екскурзије, као што смо успјели на Тргу слободе, али нас је већ на сљедећем кораку онемогућила полиција.

Знајући да ће се Николић из центра града упутити ка Херцеговачкој Грачаници, ми смо пожурили прије њега, да му тамо, на суженом простору, директно у очи кажемо шта имамо. Међутим, чим смо закорачили на плато Црквина, суочили смо се са полицајцима. Прво су захтјевали да се удаљимо на сто

метара од цркве, што смо одмах и урадили. Неколико минута касније, са мотороле се чула команда да се одмакнемо још четресто метара. Тако смо и поступили, али и то им је било преблизу, па је глас са мотороле испалио и трећу команду: „Ђерај их у марицу“.

И тако нам је полиција обезбједила бесплатан превоз до подножја, одакле нам нису дали да мрднемо све док се Николићева колона није вратила из Грачанице у којој га нико није дочекао. Ето, а ми смо баш хтјели, да нас је полиција пустила...

Ипак, својим дјеловањем смо успјели да донекле поваримо сценарио по којем је Томислав Николић добродошао у Херцеговину и по којем је себе покушао да прикаже као Требињца. Све је то требало да му служи као доказ да нису у праву критичари његове политике који су ову изјаву о Србима у БиХ дочекали као доказ својих тврдњи. Ми, српски радикали Републике Српске, поново смо истином погодили у центар, сви присутни грађани поздравили су наш транспарент, а ни издајнику на бини није било лако. Када је чуо наше скандирање, поцрвенио је и прекинуо говор. Толико је изгубио контролу да замало није пао када је у брзини силазио са свечаног подијума, тако да је мало фалило да пољуби свету српску земљу.

Лицемјерна почаст српским херојима

Одлуку да се Томиславу Николићу уручи Повеља почасног грађанина Требиња донијела је Скупштина града Требиња на сједници одржаној 6. јуна. Интервју којим је Николић усталасао српску јавност са обе стране Дрине, објавила је 25. априла станица БХТ1, иако је емитовање најављено за 7. мај (најбурнију реакцију изазвала је његова тврдња да су Срби из Републике Српске за њега Босанци, а његово извињење због Сребренице само је појачало општи осјећај огорчења).

Дакле, из хронологије датума јасно произилази да је Николићев незванични саветник за односе са јавношћу, Александар Вучић, пожурио да исправи брљотине свог компањона, којег је очигледно опасно (по напредњачки режим) оставити самог са новинарима. Није тешко погодити зашто је изабрано баш Требиње за вађење флека, али у тој математици најмање је важно то што је Николић неко вријеме боравио у највећем граду српске Херцеговине. У Вучићевом избору мјеста покајања најважнији фактор сигурно да је био Славко Вучуревић, који му је срдечно изашао у сусрет додјелом повеље, као и читавом организацијом неславно завршене екскурзије. Вјероватно је Ву-

Studenti ne pamte kolegu Nikolića

Put do diplome Tomislava Nikolića, lidera SNS i predsjedničkog kandidata, teško je pronaći. Studirao je Pravi fakultet 2006, da bismo sad saznali da je 2007. diplomirao na Fakultetu za menadžment (FAM) u Novom Sadu. Studije je navodno pohađao u isturenom одећу u Beogradu koje više ne postoji, a master diplomu dobio je u još jednoj privatnoj školi - na Fakultetu za ekonomiju i inženjerski menadžment (FIMEK).

Оснивач и издавач: Српска радикална странка; **за издавача:** др Војислав Шешељ; **издање приредио:** Херцеговачки окружни одбор Српске радикалне странке „Др Војислав Шешељ“; **штампа:** ДОО „Драгић“, Зрењанин; **тираж:** 5.000; **адреса редакције:** Магистратски трг 3, ПАК 200130; новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године; ISSN 1452-9165 = ВЕЛИКА СРБИЈА; COBISS.SR-ID 19291650.

чић рачунао и на неки спектакл са владиком Глигоријем, али то је већ друга прича.

Свако иоле паметан мора си поставити питање откуд то да баш у овом тренутку одборницима скупштине Требиња пада на памет да часте Николића. Гдје баш сад, кад је и њих, који су исто Срби из Републике Српске, прогласио Босанцима. А тек каква је увреда што је Николић положио цвијеће на споменик онима који су се борили против БиХ, против унитарне Алијине Босне, на споменик онима који су погинули као Срби у борби за српство и Србију. У свом незнању, рекао би Тома невјерни. Свој дио срамоте носиће сви они који су овом ксенофобичном лицемјеру дозволили да све у Требињу искористи за своје мизерне политичке циљеве. У Херцеговини нам доказује да је Србин, а продаје Косово и Метохију.

Продаде најсветију српску земљу за некакав датум који, на крају, није ни добио. Па шта ми, у Републици Српској, да очекујемо. Таквима као што су Николић и Вучић, ми смо само камен око врата, одавно од њих траже Европа и Америка да утичу на Србе из Српске, да погнемо главу и у миру угонемо у унитарну БиХ. Није Николић случајно одвалио да смо Босанци, није то само његов политички циљ. Нажалост, то он осјећа, он је такав, за њега су Босанци сви Срби који нису из његовог завичаја, из његове Бајчетине. Томислав Николић је себи узео за право да одлучује ко су Срби, ко испуњава квалификације, а ко не. У том његовом систему вредновања постоји само једна једина одредница, по мјесту рођења. Ко није рођен у Србији, није Србин. То је пригласно објашњење примитивне ксенофобије. Овакву и оволику увреду нисмо очекивали.

Једна је ствар када се тако нешто чује на улици, али сасвим другачије када то каже председник Србије. Сада је, ваљда, свима јасно зашто може да се продаје, јагми, распарчава, и Српска и Косово и Метохија и Војводина.

Све осим Бајчетине, која ће на крају да се отцјепи од београдског пашалука.

На срамоту требињске скупштине

Одлука којом се образлаже додјеливање Повеље почасног грађанина Николићу је школски примјер демагогије:

„Узевши у обзир да је Николић главни носилац антикорупционих процеса у Србији, председник са афирмативним ставом и јасном визијом односа са народом Републике Српске, те особа која има и емотиван однос према Требињу, у коме је извјесно вријеме живио и радио, Скупштина је усвајањем приједлога закључила да Николић заврјеђује поменути почаст“.

Прво, није Николић никаква перјаница у борби против корупције, тај епитет резервисан је искључиво за Александра Вучића, ако та борба у Србији уопште и постоји. Николић се по овој теми ријетко оглашава.

Друго, али најважније. Како те одборнике није срамота да дигну руку за „председника са афирмативним ставом и јасном визијом односа са народом Републике Српске“, када им је тај исти визионар само неколико дана раније промјенио националност. Да не буде забуне, ниједног тренутка Николић није употребљавао израз „Босанац“ у географском смислу, ни новинарка БХТ1 то није другачије схватила, односило се на националну припадност – ту дилеме нема никакве.

Трећа ставка по којој је Николић заслужио Повељу је подложна врло лакој провјери. Сви они који тврде да овај има „емотиван однос према Требињу“ нека наведу барем годину, ако је претјерано тражити тачан датум, када је Томислав Николић задњи пут био у овом граду. Дошао је само зато што му треба маска за његову праву личност, а не зато што му је стало до Дучића или што је пожелио платане.

Провинцијске предрасуде испливале у побједничком слављу

Није ово први пут да Томислав Николић увриједи Србе који живе са друге, за њега погрешне стране Дрине. Први пут је јасно и јавно показао шта осјећа за Србе изван Србије још када је славио побједу у изборној ноћи. Упитан од стране новинара хрватске телевизије какав ће бити његов однос према Хрватској, Николић је одговорио сљедеће: „Ја немам генетске предиспозиције да мрзим Хрвате. Нико од моје фамилије није страдао од усташа“. Фантастична глупост, коју је могао да лупи само један површан, неприродан, лажно скроман и још скромније образован човјек којим владају провинцијске предрасуде.

Повукле га емоције у ноћи ракије и вина, па је са уживањем вријеђао Србе док је подилазио Хрватима.

По њему, сви они који су изгубили неког у протеклим ратовима, по дефиницији су оптерећени мржњом и само мисле о освети, а он је слободан као птица на грани и са њим се може сарађивати. Ваљда је тако хтио да се протумачи његова порука.